

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 129:

Forslag til folketingsbeslutning om øget udbygning af antallet af almene boliger.

Af Knud Erik Hansen (SF) m.fl.

(Fremsat 27/2 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

Regeringen lægger stor vægt på, at der i et vel-færdssamfund som vores er gode boliger til alle. Der skal være boliger til alle grupper i samfundet, til både de unge, familierne og de ældre. Boligmarkedet skal samtidig indeholde et varieret udbud af boligtyper. Det prioriterer regeringen højt.

Jeg er derfor også glad for den interesse, som SF viser for at være med til at skabe bedre muligheder på boligmarkedet, men jeg vil med det samme slå fast, at det fra regeringens side ligger helt fast, at det er kommunerne, der har ansvaret for den lokale boligpolitik.

Det betyder ikke, at regeringen vil fralægge sig ansvaret for at være med til at sikre gode rammer på boligmarkedet, men det er nu engang kommunerne, der er bedst til at vurdere de lokale behov.

Det er efter regeringens opfattelse afgørende, at beslutningerne træffes der, hvor man kender de lokale forhold og de lokale behov og ønsker. Samtidig er det nødvendigt, at ansvar, beslutningskompetence og betaling hænger sammen. Ellers ender vi med det rene tagselvbord, hvor kommunerne tager selv og staten betaler. Derfor agter regeringen ikke at røkke ved den eksisterende opgavefordeling på dette område.

Jeg er dog godt klar over, at det har haft en vis betydning for nogle kommuner, at styringen og finansieringen af det almene byggeri i 1998 blev lagt om. Rammebeløbet blev afskaffet, og den kommunale grundkapital blev samtidig hævet fra 7 til 14 pct.

Omlægningen var omkostningsneutral, men den havde en likviditetsmæssig betydning for kommunerne. De skal nu betale støtten kontant i form af en højere grundkapital i stedet for som før ved en andel af den løbende støtte på 20 pct. Derfor har regeringen også senest i forbindelse med kommuneaftalen for 2001 givet mulighed for, at der kan ske lånefinansiering af grundkapitalen.

De seneste tilsagnstal for det almene byggeri viser da også, at byggeriet heldigvis atter er på vej opad. I år forventer regeringen, at kommunerne giver tilsagn til cirka 7.500 almene boliger mod godt 6.000 sidste år.

Jeg mener derfor ikke, at det bare er et spørgsmål om grundkapitalens størrelse, der udgør selve barrieren for kommunernes tilsagnsgivning. Der er en række andre forhold, som også spiller ind.

Derfor indgik det netop også i finanslovaftalen med SF og Enhedslisten, at barriererne for kommunernes etablering af almene ungdoms- og familieboliger skulle undersøges. Der blev også sat en frist for undersøgelsens afslutning, nemlig den 1. juli 2001. Jeg kan oplyse, at undersøgelsen er igangsat, og at arbejdet skrider godt frem.

Jeg er meget opmærksom på, at det kan være vanskeligt at afvente resultatet af en sådan undersøgelse, når debatten om det pressede boligmarked er i fuld gang. Den debat er jeg som by- og boligminister lige så optaget af som SF.

Som jeg allerede har været inde på, er boligmarkedet ganske komplekst. Det er nødvendigt at have en vis viden og overblik over, hvordan man skal sætte ind for at få det optimale resultat. Et resultat, der vel at mærke løser problemet. Jeg vil derfor gerne pege på nogle af de elementer, der har betydning for vurderingen af boligsituationen.

Boligdækningen i Danmark gennem de seneste 20 år har ligget forholdsvis konstant. Det betyder, at det årlige nybyggeri af boliger har kunnet følge den stigende efterspørgsel som følge af befolkningsudviklingen og herunder også det stigende antal af enlige.

Huspriserne er siden lavpunktet i 1993 steget meget markant, ikke mindst i hovedstadsregio-